

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 285/2015
31.03.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ф., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ф., адвоката Ј.И., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.61/13 од 15.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4590/13 од 28.10.2014. године, у седници већа одржаној дана 31.03.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као неблагоприятан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ф., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сомбору К бр.61/13 од 15.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4590/13 од 28.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору К бр.61/13 од 15.11.2013. године окривљени Д.Ф. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Наведеном пресудом одређено је да на основу члана 264. став 4. ЗКП, трошкови кривичног поступка у износу од 14.324,00 динара падају на терет буџетских средстава суда због материјалних прилика окривљеног Д.Ф. док је у смислу члана 246. став 7. КЗ, од окривљеног одузета опојна дрога к. – м. која је преостала након извршеног вештачења и одређено да се иста, након правноснажности пресуде има уступити Полицијској управи Сомбор ради комисијског уништења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4590/13 од 28.10.2014. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Д.Ф., против пресуде Вишег суда у Сомбору К бр.61/13 од 15.11.2013. године, па је цитирана пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ф., адвокат Ј.И. због погрешне примене закона на утврђено чињенично стање, са предлогом да се побијане пресуде укину или преиначе на тај начин што ће окривљени ослободити од казне на основу члана 246. став 5. КЗ.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ф. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, поред повреда закона које представљају разлоге због којих окривљени може поднети захтева за заштиту законитости, прописано је и да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета прозилази да је окривљени Д.Ф. пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 4590/13 од 28.10.2014. године примио дана 29.12.2014. године, а да је бранилац окривљеног Д.Ф. адвокат Ј.И. захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда поднео поштом дана 24.02.2015. године.

Имајући у виду да је бранилац окривљеног Д.Ф. захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда поднео по протеку рока од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правноснажна одлука, Врховни касациони суд је захтев оценио као неблагоприятен.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**